

The Holy See

PAPIN NAGOVOR UZ MOLITVU ANĐEO GOSPODNJI

Nedjelja, 23. kolovoza 2009.

Video

"Tvrda" Isusova besjeda

Već nekoliko nedjelja liturgija nam predlaže razmišljati o šestom poglavlju Ivanova Evanđelja, u kojem se Isus predstavlja kao "kruh života koji je s neba sišao" i dodaje: "Tko bude jeo od ovoga kruha živjet će uvijek. Kruh koji ću ja dati tijelo je moje – za život svijeta" (Iv 6, 51). Židovima koji su međusobno žustro raspravljali pitajući se: "Kako nam ovaj može dati tijelo svoje za jelo?" (r. 52), Isus odgovara: "ako ne jedete tijela Sina Čovječjega i ne pijete krvi njegove, nemate života u sebi!" (r. 53). Danas, na 21. nedjelju kroz godinu, razmišljamo nad završnim dijelom toga poglavlja, u kojem četvrti evanđelist prenosi reakciju ljudi i samih učenika, koje su sablaznile Gospodinove riječi, i tu u tolikoj mjeri da mnogi, koji su ga do tada slijedili, rekoše: "Tvrda je to besjeda! Tko je može slušati!" (r. 60). I od tada "mnogi učenici odstupiše, više nisu išli s njime" (r. 66). Isus međutim ne ublažava svoje tvrdnje, štoviše obraća se izravno Dvanaestorici riječima: "Da možda i vi ne kanite otići?" To izazovno pitanje nije upravljeno samo tadašnjim slušateljima, već dopire i do vjernika i ljudi svih vremena. I danas mnogi ostaju "sablaznjeni" pred paradoksom kršćanske vjere.

Isusov se nauk čini "tvrdim", previše teškim za prihvatiti i provoditi u djelo. Ima dakle onih koji prihvaćaju i onih koji napuštaju Isusa; ima onih koji pokušavaju "prilagoditi" njegovu riječ duhu vremena iskrivljujući njezin smisao i vrijednost. "Da možda i vi ne kanite otići?" To uznemirujuće provokativno pitanje odjekuje nam u srcu i čeka da svatko na nj osobno odgovori. Isus se naime ne zadovoljava površnom i formalnom pripadnošću, nije mu dosta prvi i oduševljeni pristanak; potrebno je, naprotiv, čitavim svojim životom prionuti "uz njegovu misao i njegovu volju". Njega slijediti ispunja srce radošću i daje puni smisao našem životu, ali sa sobom donosi poteškoće i

odricanja jer se često put mora ići protiv struje. "Da ne kanite i vi otići?" Na Isusovo pitanje, Petar odgovara u ime svih apostola: "Gospodine, kome da idemo? Ti imaš riječi života vječnoga. I mi vjerujemo i znamo: ti si Svetac Božji!" (rr. 68-69). Draga braćo i sestre, i mi možemo ponoviti Petrov odgovor, svjesni, sigurno, svoje ljudske krhkosti, ali s pouzdanjem u silu Duha Svetoga, koji se izražava i očituje u zajedništvu s Isusom. Vjera je Božji dar čovjeku i, istodobno, slobodno i potpuno čovjekovo pouzdanje u Boga; vjera je poučljivo slušanje Gospodinove riječi, koja je "svjetiljka" našim nogama i "svjetlo" na našem putu (usp. Psalam 119, 105). Ako otvorimo s povjerenjem srce Kristu, ako pustimo da nas On osvoji, moći ćemo i mi, zajedno sa svetim Arškim župnikom, iskusiti da je "jedina naša radost na ovoj zemlji ljubiti Krista i znati da nas On ljubi". Tražimo od Djevice Marije da uvijek održi budnom tu vjeru protkanu ljubavlju, koja je Nju, skromnu nazaretsku djevojku, učinila Majkom Božjom i majkom i uzorom svim vjernicima.

Nakon Angelusa:

Danas je u Riminiju otvoren 30. susret za prijateljstvo među narodima, koji ove godine ima za temu "Spoznaja je uvijek jedan događaj". Upućujući srdačan pozdrav svima koji sudjeluju u tome značajnom događaju, želim da to bude prilika da se shvati da "spoznavati nije samo materijalni čin, jer... u svakom spoznanju i u svakom činu ljubavi čovjek doživljava nešto više što mnogo nalikuje jednom primljenom daru, jednoj visini na koju se osjećamo uzdignuti" (enc. Caritas in veritate, br. 77).